

Polarahwas on kúl digusega dõlda üks tiggeda süddamega rahwas; agga on ka neid nende seas, kes armo heitwad, ja ka neid, kes jälle tännolikkud on ja head teggo ärra tundwad nenda, kuidas se emmand teggi.

Meie seas on ka palju neid, kes head on sanud; agga kui jälle peaksid head teggema, siis tewad ja tašsumad sedda kurjaga, et nemmad kúl Polakad ei olle!

Dh kui mõnda on siin ka mõisawannemad aitnud, ni hāsti nori kui wanno; agga kui rehhe ehk mu paiga liggi sawad, siis warraštawad ja petwad, kui kiskjad lomad, omma heateggia kāest ja ei olle ommeti mitte Polakad!

Warraš on kui hunt ehk karro,
Kes ei holi ihhust, werrest
Tal on palju hirmsam arro
Sest ta wõttab maast ja merrest,
Omme liggimesse warrašt
Ja ei holi temma pārrašt.

Dh! kui mitto tuhhat hādda
On jo wargad ma peal teinud,

Siiski nad ei ušsu sedda,
Mis nad saggedašte nāinud:
Et, kes pūab teise warra,
Omme nahka mūub ka ärra!

Mõnni mõtleb: „Kes mind nāinud?
Wõttan weel, kus liggi saan,
Mitto teist ka nenda teinud,
Mi kui Tomas, Hans ehk Jaan?“
Agga Jummal keikis nāab,
Warraš wimaks wangi jādb!

Arabiama kohtomoistminne.

Ispaniama laewa kapten tuli sure kārraga selle ma kubberneri jure ja kaebas, et kaupmees temmale kauba toma eest, hinda ei tahha ärra maksta; agga kubberner kāsksis tedda teist korda tulla. Nenda kāis temma jubba mitto ja mitto korda, agga kāsti ikka teist korda tulla. „Tulle Jummal appi!“ mõtles kapten ja lāks ühhel hommikul warrakult kub-